

## Kulturhuset i Oslo – 25. november kl. 09.30.

Rød knapp-alliansen inviterte til markering av FNs Internasjonale dag for avskaffelse av vold mot kvinner. Rød knapp-alliansen består av: Virke, Vake, Reform: Ressurscenter for menn, JURK: Juridisk Rådgiving for kvinner. Krisesentersekretariatet, Islamsk Råd Norge, Den norske kirke og Norske Kvinners Sanitetsforening. (Jeg mener vi bør melde oss inn i dette, hvis vi kan).

Rød knapp feirer 10 års jubileum i år. De skulle egentlig bare være et prosjekt som varte i 2 år, men så erfarte man at en trengte lenger tid, og en er nok ikke ferdig med prosjektet.



Filmskaper, regissør, forfatter, aktivist Nefise Özkalk Lorentzen ser vi her i samtale med Aslak Bonde, politisk analytiker, redaktør og konferansier. Nefise står bak flere dokumentarer og kortfilmer. Temaene er tilknyttet seksuelle krenkelser, vold i nære relasjoner og vold i minoritetsbefolkningen. Hun regner seg som en filmkunstner, men er samtidig aktivist. Hun har laget en trilogi om islam og kjønn som finnes på 12 forskjellige språk. «Those who love» er en kortfilm som vi fikk se. Hun bruker symboler som at vi alle bærer på en svart boks. Inspirert av den svarte boksen man må finne for å finne sannheten etter en flystyrt. Hun jobber for tiden for at budskapet skal komme ut, så det er mye som ligger gratis på Youtube. Hun har laget flere filmer for Nasjonalt kunnskapssenter om vold og traumatisk stress (NKVTS), og man finner det også på nettstedet: [dinutvei.no](http://dinutvei.no), som er en nettside hvor alle kan finne hjelp og veiledning.

Så var det en panelsamtale med Aslak Bonde som moderator mellom Margunn Bjørnholt, forsker fra NKVTS og Ane Fossum, daglig leder i krisesentersekretariatet. Vi er på god vei, men det gjenstår en del arbeid. Krisesentrene er satt i et godt system i Norge og er spredt utover hele landet. Vi har også fått på plass mange lover og regler som er til god hjelp. Likevel skjer det fremdeles mye vold. Mer vold kommer kanskje til overflaten nå når krisesentrene er mer synlige. Men det er fremdeles mange mørketall. Og etterarbeidet svikter nesten totalt. Når en som har vært i krisesentersystemet skal bosettes i en vanlig kommune, finnes det ingen støtte som følger opp. (Her tenker jeg at Venneprosjektet er helt unikt og kan gjøre en stor forskjell). Kommunene svikter i sine rutiner, og begge paneldeltakerne kritiserte fastlegene. Bekymringsmeldinger fra fastleger er nesten lik null. Og hva kommer det av? Kunnskap? Manglende informasjon om hva de skal se etter? Fastlegene spør jo

gjærne om antall alkoholenheter, men stiller de personlige spørsmål om for eksempel psykisk helse? Det er i hvert fall mer snakk om vold i nære relasjoner og man må ikke glemme at Krisesenteret ikke bare er et beredskapsbosted i nødstilfeller, det er også et sted hvor man kan få råd og veiledning om veien videre. Det er dessverre veldig tilfeldig hva slags hjelp man får etter krisesenterperioden, og det vanlige hjelpeapparatet i kommunene strekker ikke til. Det er ikke nok kunnskap. Vold er også et helseproblem, dette må også fanges opp av folkehelsekoordinatorane. Hvorfor sier all forskning at kvinner har mer sykefravær enn menn? Det behøver i hvert fall ikke å bety at de har lavere arbeidsmoral.

Flott åpning av 16 dagers kampanjen, det er mange som gjør en veldig viktig og stor jobb!

Monica 30.november 2022